

J. E. Gunnerus

Om

Risen.

Delphinerne maae vel formedelst deres store Liighed, de har med Hvalerne og de firefodige Dyr, henregnes til de mærkværdigste Skabninger, som opholder sig i Havet. Den Første iblant disse er Orca, Vang (a), Vang - Hugger, Spek - Hugger, Hval - Hund. Den Anden er Delphinus antiquorum, de Gamles Delphin, hvilken hos os i Almindelighed kaldes Springer, men paa Norsk Iser eller Viser. Disse ere To Slags, hvoraf det ene er større end det andet. Det større Slags kalder Linneus

(S.N.)

(a) Man taler her til Lands om Tvende Slags Vang, den større og mindre, hvilke begge jeg hidindtil har ifkun set langt fra i Søen. Den større kaldes i Almindelighed Stour-Vang af sin høje Ryg - Finde eller Bygsel, saasom den skal ligne en Stor, eller som Bonden taler, Stour. Den mindre kaldes liden Vang, saavel som og undertiden Springer. Det er vist, at begge ere Hvalens værste Fiender, men hvilken af dem der er Orca, det vil Liden lære.

(S. N. Gen. 39. N. 2.) Delphis, og andre, Springeren. Det mindre Slags falder han (l. c. n. 1.) Phocæna, og andre Tursio, eller den Nordiske Delphin. Af det sidste Slags har jeg faaet tvende ganske friske, fangede i Ørskæ - Garnet i Strind - Fiorden. Den første og mindste fik jeg den 28. Januarii, og den anden den 23. April i indeværende Åar. Begge vare Hanner. Enhver af dem var oven paa sorte - blaae, neden under hviid, og langs efter Siderne, hvor den øvre sorte - blaae modte den undre hvide Farve, havde den blaae og hvide Striber, og faae ligesom marmorereret ud: Dog mærktes deri en Forskiel paa Farven, at den store sorte - blaa Flek, som den sidste og største havde neden under Kæben og som sees (Tab. VI. Lit. b.) feilede paa den første og mindste, hvilken kun frem imod Enden og Kanten af Under - Kæften var noget blaa, hvorefter der fulgte nogle faa lysere blaa og hvide Striber. Dens Hud var allevegne saa glat, at man kunde speile sig deci. Den har tvende Bryst - Finder (jeg taler nu om den første) to og en halv Tomme brede, sex en fierde Deel Tomme lange, indstaarne bag til tæt ved Kroppen, og som gaaer spids ud i Enden. Dens Ryg - Finde, som sidder noget nærmere til Hovedet, end til Spolen, forestiller en Trekant af ulige Sider, hvis Grund - Linie, som jeg sætter

ved Kroppen, er fem og en halv Tomme, men den øverste Side fire og en halv Tomme, og den nederste to og en halv Tomme lang, og stiller den sig derved fra det saa kaledede større Marsviins Ryg - Finde, at denne sidst nævnte er neden til eller paa den samme Side, som vender need til Spolen mere udhulet, og seer paa samme Sted snart ud som en halv Maane. Spolen, som er noget indstaaren i Midten, staarer paa tværs (horizontaliter, non verticaliter) Kroppens Skikkelse ligner noget en Regel, dog er den meget flad paa Siderne ned ved Spolen. Ryggen er flad- og bredagtig, Snuden noget stumpet, og ei saa aflang og spids i Enden, som paa det større Mar - Svin eller Springeren. Dis nene ere smaae, sorte - blæse, noget aflange, og ligner Svine - Øine. To gode Fingre bagen for Øinene, eller den ytre lille Dien - Krog er et lidet Hul, ei større end et Knap - penaals - Hoved, som enhører til Horelsen (a). (Tab. IV. a.). Paa hver Side af Snuden ere tvende ligesaa smaae Næse - Huller, som staarer to Fingre fra Enden af Snuden, men to og en halv Finger, i lige nedgaaende Linie, fra Overleben. For i Hovedet, næsten midt imellem Øinene, har den sit Pust- og Blæse - Hul, hvilket havde nogen Liighed med

(a) Klein de Pisc. Miss. I. Anatome Phocæna. p. 24. sqq.

med en halv Maane og hvis yttre Runding vendte op efter til Hoved-
Isen ifra Snuden. Dog var ikke Rundingen fuldkommen. Oven i Kieften tællede jeg 46., men neden i kunde jeg ikke finde meer end 44. Tænder. Thomas Bartholin decimod beretter (a) om en Nise, han saer op, at den i begge Kieber havde 46. Tænder. Disse var alle temmelig tynde, ikke meget brede, oven til rundagtige, for og bag til mindst, og der er ellers ingen mærkelig Forskiel paa dem. Tungen er rund og breedagtig, har Fryndser, et Stykke fortil, og hænger fast ved den nedre Kiebe for medelst et sterkt rynket Baand, som er breedt neden og smalt oven til, og foraarsager, at den ikke kan lostes meget høit op. Midt under Bugen er en semi og en halv Finger lang og temmelig dyb Rima (vagina penis) (See Tab. IV. c.) syv Tommer neden for denne var en mindre og kortere Rima (Anus) (Tab. VI.d.) som stod tre Hænder og en og en halv Finger i fra Spolen (pinna caudalis) oven for den lange Rima var en lidet astlang Grube (Lit. e.) hvori der saes ligesom et Ar, hvilket var haardt at skære igennem, dette holdt Dr. Doctor Henrici, som var saa god at anastomere dette Marsvin, for Navlen. Et stykke oven for Anus var og et mindre Hull

R 3

(Lit.

(a) Hist. Anat. rar. cent. II. Hist. XXV. Anatom turisionis. p. 215.

(Lit. f.) som jeg har bemærket paa begge, og man fandt ved Opsticerelsen, at det havde sin Gang igennem Isteret; men hvorhen, skal jeg ikke sige, i det at det var for sildigt, at undersøge denne Sag videre, da man til Lid at se der efter. Det første Marsviins Længde udgjorde neppe toe, men det andets, over to og en halv Allen, og skal dette mindre Slags sielden være meget længere; hvorudover jeg er af den Tanke, at den Hnisa eller Nise, som handles om i Speculo Regali, og skal være 5 : 7. Allne lang (a) er enten det større Marsviin (Delphis) eller og Springeren (Orca).

Den havde under Huden tykt Flest, som dog var tykkest frem paa Bryset paa Bugen, og midt paa Ryggen, hvor det vel var et Par Fingre tykt. Kisdet saae ud, som Ope - Kis, men lignede Søe - Fugle - Kis i Smagen. For det meste benytter man sig af Flestet til at koge Tran deraf (b), dog spiser ogsaa fattige Folk undertiden baade Flestet og Kisdet kogt, naar det tilforn har ligget nogle Dage i Salt, men Sæl - Hundes - Flest

(a) See Andr. Bussai forte Underretning om gamle Grønland c. IX. n. IX. Mscr. og M. W. p. 279. n. 11.

(b) Af den sidste Nise, jeg melbede at have saaeet, bekom jeg fire Kander klar Tran, eller som den her kaldes Lyse, og en og en halv Kande slettere eller Grundfiske.

Fleſf ſkal ſmage bedre. Dog, hvo vil tale om Smagen? jeg veed, at adſkillige formuende Folk paa Landet har fundet en berynderlig Smag i Biorne-Riod, ja i Baever-Skinke og Haler, hvilke ſidſte beſtaær næften blot af Fleſf.

Hvad Nisens øvrige indvortes Skabning angaaer, ſaa kunde jeg vel maafke temmelig udførlig beſtrive denne, ſaasom jeg var nærværende ved dens Anatomie, og har optegnet det vigtigſte deraf: men ſiden der har været nok af dem, ſom har handlet herom, hvoi blant og vores berømte Thomas Bartholin maae regnes, ſaa vil jeg indslutte alt, hvad jeg agter fornuſtent at melde om denne Sag, i følgende Anmerkninger.

1.) Efterat Skindet var trukket af, ſaaes for i Hovedet twende Pust-Hul, ſom ſtode jevn-fides, og vare neden i forede med Skind, hvoi fra der var Ålabning til Lust-Noret. De ſamme vare oven paa Dækkede til af et sorte-blaat Skind, hvilket laae om ethvert af disse Hul i mange Ringe, ligesom ſmaae Tarme, og Dækket af det ene Hul hang sammen med det andet, ſaa at de, naar de vare afſtaarne, ſaae snart ud, ſom et Par Briller. Man kunde tydelig ſee, at de vare en Fortſettelse af den sorte-blaae

Huud, som gik ned igiennem det udvortes synlige næsten Maane - dannede Lust - Hul. Nytten af dem bestaaer vel fornemmelig i at forhindre Bandet at rinde bestandig oven fra ned i Lust - Roret; thi de sluttede ganste tæt sammen over Hulerne, og kunde ikke anderledesaabne sig, end ved den Lust eller det Band, som Nisen blæste op i Beiret: Dog kan de ogsaa tiene til at styre den Lust og det Band, Nisen blæser ud, og at sætte visse Grændser derfor. Ellers har denne ikke Den Magt til at blæse Bandet i Beiret, som Hval - Fiskene besidde, af hvilke jeg paa Veien fra Næsse - Bye til Badsøe, i Selskab med Hr. Provst Sylow og flere Präster, har seet, fioerten Hvale paa eengang at blæse Bandet i det mindste saa høit, som en Skibs - Mast i Beiret. Jeg har vel og ofte seet Nisen tumle sig, men har ikke tydelig bemærket nogen Straale den blæste i Beiret, omendskjont den ved sin Tumlen foraarsager en temmelig Bevægelse og Brusen i Bandet, og man kan tydelig høre den blæse og puste, saa at det suser og hviner, naar den kommer op af Bandet, ligesom den og, efter Hr. Foged Eegs Broders Candidati Theol. Hans Eegs, Beretning til mig, kan skrige dygtig, naar man vil tage Livet af den, hvilket han forsikrer selv med andre at have hørt, da man stak en Nise ihiel, som var kommen i Laxe-

Laxe - Garnet hos hans Broder, Hr. Fogeden. Det samme beretter og Hr. Porsanger, Missionar. Ord. i Ost - Finnmarken, engang at have hørt, da en Nise blev stadt: Dog har man ikke fornunnet saadant, da de twende Niser, jeg sif, bleve stungne ihiel. Men disse vare og afmægtige.

2.) Den harer et stort Herte, med twende Øren paa, og som bestaaer af twende Kammere, ligesom i Mennesket, men det høiere Herte - Kammer var meget blodtere end det venstre. Hertets Krands Alarer (a) sees her, ligesom i Mennesket.

3.) Lungen har paa begge Siderne, en Finger breed guulagtig og noget igiennemfigtig Fit - Rand, som lader sig stille derfra, uden at fordærve Lungen selv.

4.) Nyrene laae omrent midt i Ryggen, vare store, enhver sex gode Sommer lang, og næsten tre Sommer breed, af mørkred Farve, noget ophsiede, og, hvilket er det mærkligste, de laae snart ud som Druer. Urin - Gangene (b) gif oventil langs op efter igiennem Nyrene, og udbredde sine Grene

R 5

til

(a) Venæ Coronariæ.

(b) Ureteres.

til Siderne, og gif neden til ind i Urin-Blæren, hvorfra og Urin-Røret (a) saaes at gaae ind i penem non osseum, suis corporibus spongiosis instructum, vagina membranacea reconditum, ligamentum & præputium peni efferendo subministrante. Testes over hvilke laae de saa kaledede Øvre Testes (b), lignede Testes avium, og laae strax neden for Nyrene. Den havde og ligesom et Menneske Over- eller Bi- & Nyre (c), men enhver af disse to saae fast ud, som en Trekant med Spidsen eller Tissen op ester.

5.) Paa den mellemste Deel af Magen (d) hang Milten fast, som var rund og stor som en Balnsd, men foruden denne var der sex mindre, hvorfaf den mindste var ikke større end et Knappenaals-Hoved, hvilke alle maae ansees for Milter. Leveren bestoed af to store Lapper og een mindre, men var langt i fra ikke saa stor, som i Hav-Katten. Galle-Blære fandtes ikke, og dette har Thomas Bartholin og andre allerede bemerket, at den ikke findes; men derimod sandies Galle- & Gangen, som gif neden under,

(a) Urethra.

(b) Epididymides seu Parastata.

(c) Renes succenturiati.

(d) Ventriculo.

der, udaf Leveren (a), igiennem Tarme-
Sæstet (b) ind i Tolv - Finger - Tarmen (c).
Da samme Galle - Gang blev staaren op,
flod der en grøn Vædskæ ud. Under Maven
saaes Tarm - Sæst - Riertelen (d), ligesom
i Mennesket.

6.) Den har 24. Rib - Been, ligesom
Mennesket. I Ryg - Beenet (e), Halsen
med beregnet, som man endnu kan see paa
Been - Ranglet, hvilket jeg har ladet sam-
menhefte, ere 37. Veed eller egentlige Vir-
beler (f). Thomas Bartholin har kun
tællt 36.

Hvo der har Lyst til at vide noget mere
om dette lille Marsviins Anatomie, kan læse
Thomas Bartholin, Blasius, Major,
Tyson, Klein og andre flere.

Naar man nu ret betænker den store
Liighed, som dette Marsviin, saavel som
det

- (a) Ductus hepaticus (ductus biliaris ex hepate).
- (b) Mesenterium.
- (c) Duodenum.
- (d) Pancreas.
- (e) Spina dorsi.
- (f) Vertebræ.

det større Slags og en Deel andre Søe-Dyr f. E. Sø-Roen eller Manati (a) og Sel-Hundene, have med Mennesket, saa begriber man lettlig Oprindelsen til den Historie om Hav-Mænd og Hav-Fruer, saa at de Hænder, man paa et og andet Sted kan have at opvise af en Hav-Mand eller Hav-Fru, ere efter mine Tanke intet andet, end Fodderne af Søe-Kisor eller Finderne af Mar-Svinet og andre hval-arterede Fiske: Af denne Tanke er og Keyssler i hans nyeste Reise-Beskrivelse, saavel som mange andre lærde Mænd. Enhver af Søe-Roens tvende Fodder skal, efter Hernandez (b) Beretning, være forsynet med Menneske-Negler, og dette Søe-Dyr bliver af mange kaldet en Fisk, som har Hænder. Ja endog Nisens Bryst-Finder, naar man har staaret Skinnet og Kjødet af dem, ligner temmelig Menneske-

(a) Clus. exot. L. VI. C. XVIII. p. 133. hvor dens Figur sees. Raji synops. meth. anim. quad. p. 193. 194 Hernandez i hans Hist. Nat. Mexic. epitomatore Nardo Antonio Reccho, p. 323. 324. hvor man finder to Kobber, eet for Søe-Open og eet for Roven. See og Alm. Hist. over R. til L. og B. T. IV. p. 233. Linn. S. N. Gen. 6. N. I. Klein de Quadrup. p. 282. Vers. germ. sed p. 94. ed. Auct. Lat.

(b) Hist. Mexic. p. 323. sq.

neske-Hænder, hvilket adskillige har maattet tilstaae, som har seet dem hos mig, og denne Sag tilstaaer Thomas Bartholin (a) selv tildeels, naar han siger om bemeldte Finder: Manus humanae Rudem formam exprimunt. P. Claude du Molinet gisør sig artige Betrætninger over en saa faldet Sirene-Hænd, som fandtes udi Ste. Genevieve Kabinet, og han skulde beskrive (b). Hans egne Ord lyder saaledes: On ne voit point dans les Cabinets des curieux de squelets de la tête de ce poisson, mais seulement de la main, ce qui marque, qu'il n'y a rien d'extraordinaire en tout le reste du Corps. Hvad den til Leyden af Pawio, i Overværelse af de Læt, anatomerte Hav Frue, fra Brasilien, angaaer, saa dommer Linnaeus (c) ganske fornuftig dersom, for Resten, regner Th. Bartholin selv (d) Hav-Mændene til Sælhunde-Slaget (*Genus phocarum*).

(a) L. C.

(b) Udi le Cabinet de la Bibliotheque de Ste Genevieve, II. Part. p. 204.

(c) S. N. p. 77. Not. *Siren*.

(d) Hist. Anat. rar. cent. II. Hist. XL. p. 188.

J. E.

Tronhiem. Selsk. Skrift. Vol. II. T. IV.

Phocæna

